

Dochtershow fokperiode verliest aan kracht

Tiental goede dochtergroepen geselecteerd op robuuste uitstraling

De voorlichtende waarde van de demonstratie van fokperiodegroepen was gering en aan de wedstrijden deden alleen de meest zelfverzekerden mee. Toch was er een boodschap: minder melktype, meer kracht.

De beoordeling alleen op exterieur pas niet in het huidige fokdoel. Dit was de reden om ook stieren die al dochters uit de fokperiode hebben vooral te demonstreren en op vrijwillige basis mee te laten doen aan de wedstrijd. Hoewel de groepen fraai waren om te bekijken, ging er weinig voorlichtende waarde vanuit. De meeste stieren hadden al vaker dochters laten zien en een aantal is zelfs niet meer beschikbaar. Andere jaren zorgde het wedstrijdement voor veel kijkplezier en leuke discussies, maar deze keer werd de competitie achterin de zaterdagmiddag gestopt, wat de pu-

belieke belangstelling deed slinken tot hooguit een kwart. Door de zwart- en roodbonte groepen ook nog eens in één competitie te proppen, werd een eerlijke confrontatie met hoog kijkgenot ook al niet gestimuleerd. Hierdoor ging de fraaie NRM als een nachtkaars uit.

Van 6500 tot 300

Kian mocht het spits afbijten. De Andrieszoon liet een zeer uniforme groep uitgebalanceerde en degelijke boerenkoeien zien. Het vijftal, uit ruim 6500 dochters gekozen, was voorzien van fraai beaderde uiers en een sterk stel benen.

Canyon-Breeze Allen wint met gemak

Van de zeven juryleden kozen er zes voor de sterke groep van Canyon-Breeze Allen. Daarmee werd CB Allen overtuigend kampioen van de competitie dochtergroepen fokperiode. Alleen jury-

lid Jan van Weperen koos voor de groep van Comestar Lheros, ook van Semex. De andere deelnemers aan de competitie waren Himster Grandprix en de roodbonte stieren Lightning en Stadel.

Voor *Ijsselvliedt Breakout* was de selectiemogelijkheid met zo'n 300 vaarzen een stuk beperkter. Het was dan ook het eerste optreden van de Trinityzoon met dochters uit zijn fokperiode. Breakout staat bekend om zijn no-nonsensekoeien, maar voor Utrecht was iets meer geselecteerd op luxe en frame. De vaarzen waren dan ook fors van formaat, 1,50 meter gemiddeld, diep geribd, sterk van boven en ze hadden brede, hellende kruisen. De stap van de dieren was wat weifelend en ook een dikke hak kwam voor. De uier toonde kleur, een

mooie beadering en kon vooral in achteruierhoogte bekoren.

In uniformiteit spande *Himster Grandprix* de kroon. Zijn vijf dochters waren in kleur kopieën van elkaar en van de vaarzen spatte de melk af. Kopkoe Olga, van Grandprix-fokker Auke Landman, imponeerde in massa en lengte, terwijl de andere dieren meer het typische Grandprixbeeld lieten zien: van gemiddeld formaat en licht in de voorhand. De uiers straalden kwaliteit uit en werden gedragen door een scherpe ophangband.

Het vijftal van Lightning, imponerend in uniformiteit en kracht

CB Allen zorgt voor frisse wind

Al heel snel na het debuut van Canyon-Breeze Allen, in februari 2001, 'ontdekte' Semex Nederland de Emoryzoon. Daardoor heeft Nederland (na Canada) met ruim 2700 dochters de meeste dochters wereldwijd van CB Allen. Ondanks dat er geen sperma van CB Allen meer is wilde Semex hem als vaandeldrager van zijn filosofie showen op de NRM.

CB Allen, winnaar fokstiercompetitie

Dirkmar Bell Aniebell VG 85
(v. Carlin-M Ivanhoe Bell)
↓
Clarney WC Mark Abigail EX 91
(v. Walkway Chief Mark)
↓
Canyon-Breeze Wst Amber EX 93
(v. To-Mar Wister)
↓
Canyon-Breeze Allen
(v. MJR Blackstar Emory)

Degelijk gebouwde Laurenzodochters met extra lengte

Ijsselvliedt Breakout showde zeer goede boerenkoeien

Faber was de tweede roodbonte groep die een beste indruk maakte. Natuurlijk was de start al goed met kopkoe Nathalie 3, die reservekampioene was geworden bij de roodbonte middengroep. De zoon van Renown Factor wist het fraaie, jeugdige melktype, in combinatie met diepte en de sterke bovenbouw, vast te houden bij de andere vier koeien. Opvallend waren de lange én brede kruisen, terwijl het beengebuike wat wisselend was. Met weke verzenen in combinatie met platte klauwen ontbeerden enkele tweedekalfsdieren de kracht onderin.

Nog een stier die het gemak had van een imponerende kopkoe was Comestar Lheros, die met de dochtergroep zijn wereldprimeur beleefde. Na de jeugdkampioene Coum Ustar kon de Masonzoon de lijn van machtige, brede en zware koeien tot het eind toe goed vasthouden, alhoewel de laatste koe het liet afweten in bovenbouw en kruisligging.

De zware kalveren die Lheros geeft, vragen om gepast gebruik van de stier. De vaarzen hadden een sterke stap op grof beenwerk en de lange uiers hadden een fraai achteraanzicht met een scherpe ophangband.

Cashzoon *Laurenzo* verraste. De zeer correcte en degelijk gebouwde dochters hadden extra lengte, een sterke bovenbouw en keurige uiers met een goede speenplaatsing. De stap was lang met soms een wat weke koot.

Roodfactorstier *Lightning* heeft zo'n 4000 dochters in zijn fokwaarde, waarvan zo'n 900 rood. Toch was de rode delegatie in Utrecht van unieke kwaliteit. Drie dieren liepen mee in de individuele keuring (inclusief kopkoe Bonhill Warsi 20, reservekampioene vaarzen). En op één na waren alle vaarzen stiermoeder. De uniforme groep imponeerde in breedte en jeugdige macht, iets waar de Labellezoon niet specifiek om bekendstaat. De uiers waren lang en sterk aan-

gehecht; het vel zat strak om de spronggewrichten.

Wellicht de minste groep van de middag was het vijftal van *Noorder Dustin*. Het melktype van de grote en lange *Dustindochners* was extreem en de slungelige koeien kwamen wat kracht te kort. Ook de uiers waren wat slordig afgewerkt in speenplaatsing en vooruieraanhechting. De kruisligging van de tweedekalfskoeien was keurig hellend en de stap was sterk en recht naar voren. De stier is niet meer beschikbaar, maar zo'n 35 zonen verwachten een index.

Bakken van koeien

En dan *Canyon-Breeze Allen*. Twee jaar geleden gaf hij zijn visitekaartje op de NRM af met zware vaarzen die wat kleur op de uier misten. Na vaker kalven ontpoppen de CB Allens hun melkaard, buitengewoon fraai tentoongesteld door kampioene Topcross Jaan 519, die voor de afwisseling als laatste in de

groep liep. De Allens imponerden in front en breedte, met meer melkopdruk na de tweede en derde kalving. De koeien zijn uitgezwaard tot koeien met diepe koffers. De lange uiers waren hoog aangehecht en voorzien van een prima speenplaatsing en de stap was sterk.

Ook *Stadel* showde grote, zware bakken van koeien. De laatste uniformiteit had het vijftal niet, maar klasse was er zeker. Net als twee jaar geleden werd de groep aangevoerd door Roza 68, reservekampioene oudere koeien. De derdekalfskoeien waren voorzien van een fraaie wigvorm en een beste, soms iets ruime uier met een hoge achteruier en bovendien stapten ze sterk. Duurzame koeien dus, die bezeugen dat het winnen van de fokstierwedstrijd (twee en vier jaar geleden won Stadel bij roodbont) wel degelijk garanties geeft voor resultaten in de toekomst.

Alice Booij